

For danske mænd og kvinder er det uforståeligt og ulogisk, når arbejdsgiverne hæger om ledelsesretten, at de så ikke ansvarliggøres for en lovmedholdelig forvaltning.

Et mindretal inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at udtale, at når det er nødvendigt med liggeretslove, er det selvfølgelig, fordi der i vort samfund stadig væk er en række områder, hvor ligeret ikke er en selvfølge.

Ingen er ubekendt med, at på trods af ligelønslove er der rent faktisk ikke tale om, at ligelønnen er indført. Det har mange årsager, som ikke her skal beskrives. Men det må være klart, at med love i hånden er det muligt at komme videre i retning af ligeløn og anden ligebehandling.

Derfor har SF da også aktivt gennem mange år arbejdet for så god en lovgivning som overhovedet muligt, hvad angår ligeløn, ligebehandling og ligeret.

Det er mange år siden, at debatten om positive særforanstaltninger startede. Allerede i den første ligestillingslov forsøgte SF at få dette indført, men uden held. Heldigvis er kvindernes egen kamp for ligestilling aldrig ophørt, men til gengæld for den store synlighed heraf i halvfjerdserne er kampen ført ind dér, hvor beslutningerne tages, og det er nu for mange partier, der tidligere var imod særforanstaltninger, en selvfølge, at det må til.

Der er dog stadig forskel på, hvor langt de forskellige partier vil gå, hvilket da også fremgår af dette lovforslag. Der er stillet ændringsforslag, der ikke kan få alles støtte, hvilket er beklageligt. Under alle omstændigheder er nu et vigtigt princip indført, nemlig den omvendte bevisbyrde ved afskedigelse på grund af graviditet, barsel og adoption og ikke kun under fravær.

Der skal ikke herske tvivl om, at et godt samarbejde ikke mindst mellem kvinderne fra de forskellige partier både i opposition og bag regeringen har fået arbejdsministerens lovforslag forbedret betydeligt. Derfor er det dobbelt ærgerligt, at det ikke lykkedes fuldt ud.

Det skal tilføjes, at når det ikke fremgår af betænkningen, at SF selv har stillet ændringsforslag, er det, fordi arbejdsministeren med ændringsforslag nr. 4 gjorde SF's ændringsforslag til sit. Det skal ingen have utak for, tværtimod.

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan dog tiltræde det af arbejdsministeren under nr. 5 stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* og kan tiltræde de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag, men vil ved lovforslagets 2. behandling redegøre for sin stilling til de øvrige ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (S og SF):

Til § 2

1) Som *stk. 2* indsættes:

»*Stk. 2.* En arbejdsgiver må ved en ansættelsessamtale ikke stille spørgsmål om forhold, som det er usagligt at tillægge betydning ved afgørelsen af, hvem der skal ansættes. Tillidsrepræsentanten deltager i ansættelsessamtalen.«

Til § 14

2) Som *stk. 2* indsættes:

»*Stk. 2.* Det påhviler arbejdsgiveren at bevise, at der ikke er sket krænkelse ved overtrædelse af §§ 2-5.«

Til § 15

3) *Paragraffen* affattes således:

»§ 15. Arbejdsgiveren må ved afskedigelser alene tage saglige hensyn, jf. § 4.